

Forfatter: Pedersen, Margrethe

Titel: BREV TIL: Brahm, Peter Georg Emil; Brahm, Harriet FRA: Pedersen, Margrethe (1897-08-21)

Citation: Pedersen, Margrethe: "BREV TIL: Brahm, Peter Georg Emil; Brahm, Harriet FRA: Pedersen, Margrethe (1897-08-21)", i *Breve fra Gammelmo'r i Vust til Præstefolkene Harriet og Georg Brahm i Seden ved Odense*, Trykt Som Manuskript, s. 26.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991715-000-shoot-L0019917150000011.pdf> (tilgået 10. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Gammelmo'r i Vust til Præstefolkene Harriet og Georg Brahm i Seden ved Odense

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

21.—8. 1897.

Mine uforglemmelige, trofaste, ikke troløse Venner!

Kære Venner! Sidst jeg skrev til jer, var til vor kære Olaf Brahms Fødselsdag, 29. Juli. Jeg skrev ikke til eders Dobbeltfestdag den 2. Juli, grundet paa jeg var saa mat; men saa hørte jeg baade fra Niels Røgild og Møller, at I havde ventet at høre fra mig; saa skrev jeg til nævnte s. 27 Tid og har siden saa stille ventet at høre fra jer engang, da jeg længes efter at vide, om vor kære Ven Harriet kender nogen Bedring af hendes Bad i Silkeborg i Sommer. Saa kan jeg fortælle jer, at den 2. Septbr. hensov min Søn Peder i Flegum stille og rolig efter flere Aars tiltagende Svaghed, som endte med Kræft i hans Mave. Den 2. Oktober blev hans 63. Aarsdag; Gud Fader være takket, Døden kom ikke uventet til ham. Hen imod det sidste kaldte han et Par Mænd til Hjælp med at beskikke sit Hus. Af Guds Naade var han fuldt forvisset om at fare herfra i Fred for Jesu Skyld. 2 af deres ældste Børn, en Søn og en Datter, døde begge imellem 20 og 30 Aar. Datteren var lykkelig gift i 10 Maaneder, og en Pige døde som 15-aarig og den enes førstefødte, faa Dage gammel. Jeg haaber, ved Guds Naade, at det er en Dragelse til det Høje her oven til saadanne Alvorstider i et Hjem, og jeg er sikker paa, at Vorherre har styrket dem ved at se de 3 kære Børns Bortgang nu paa faa Aar. Ja, Gud Fader være takket. Elisabeth holder jeg meget af. Nu har hun 3 Sønner og 2 Døtre. Det 9. og yngste er 15 Aar. Den ældste Søn er ikke rask. Saa lad os befale alle vore kære til Gud Faders Varetægt og bede, han vil vejlede dem til Maalet. Den 7. Septbr. hjemkaldte Vorherre Niels Torhauge. De sidste Par Aar har Alderen taget haardt paa ham, især i Sommer har han været meget stille, har talt saa lidt, enten om det bedste eller om det mindre. Dagen før han døde, var de 8 Børn, der er i Nærheden, samlet i Hjemmet om ham. Møller meddelte ham og alle Børnene den hellige Nadver. Den 13. Septbr. blev han jordfæstet paa Vust Kirkegaard lidt efter Solnedgang. 44 Vogne drog med Ligfølget fra Klim til Vust i et rigtig godt Vejr. Saa skiltes de paa Kirkegaarden næsten hver til sit. Alligevel var hos mig om Aftenen ved Lys samlet over 30 Venner, som var mig til stor Opmuntring. Jeg kender næsten ingen Forandring mig selv angaaende. Gud Fader ske Tak for al hans Naade mod mig Synder. Jeg undrer tit over, at det meste af Tiden gaar saa forunderlig hastig, og det samme ønsker jeg for Fremtiden, om Vorherre ser, det er mig tjenligt.

s. 28 Nu i Dag den 21. Septbr. er det lige 44 Aar siden, Vorherre hjemkaldte min kære Mand fra denne Verden. Kære Harriet! Nu er der lige 2 Maaneder til din Fødselsdag; om jeg saa kan skrive, det ved jeg ikke. De 2 Mænd, som nu er gaaet bort, har ikke været sengeliggende uden paa enkelte Dage, naar den forfærdelige Opkastning kom fra Saar i Maven af den slemme Kræft, som de 2 led af; men saa var det strengt. Johanne kom ikke hjem nu, hun var hjemme en Uges Tid midt i Juni; men Hans Frederik kom. Begravelsen var lige 4 Ugers Dagen efter Ane Kirstines Nedkomst med det 13. Barn, en lille Søn. Kære Venner! Dersom I ikke har modtaget mit Brev til Olafs Fødselsdag, saa er jeg i stor Brevgæld til jer; det ved jeg. Dermed vil jeg slutte disse Linjer. Jeg skal hilse fra Mand og Kone i Nørhave, Kristen Torhauge og vore unge Folk. Men først og sidst: Modtag mit bedste Ønske, at Guds Fred og Velsignelse maa være med eder og alle eders Børn. Gud i Vold!

Eders gamle Margrethe.